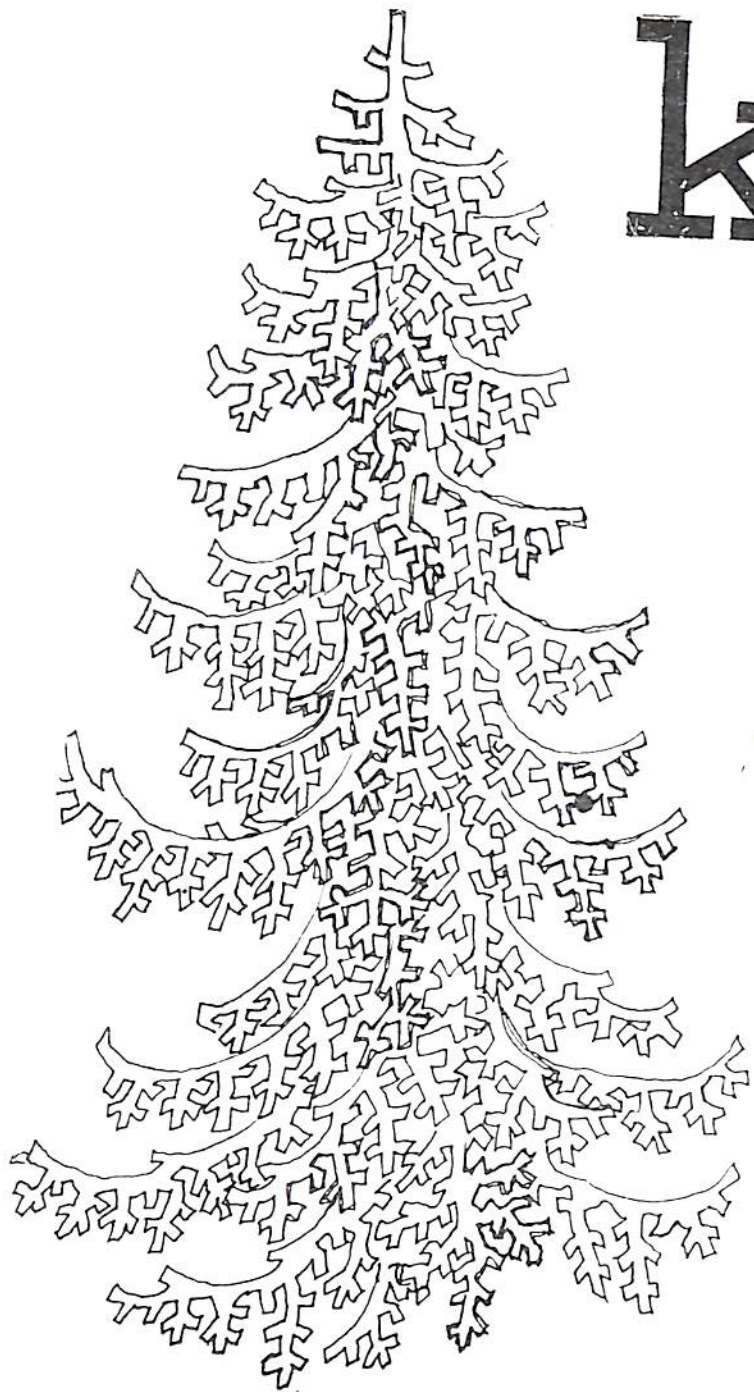

käk

4/63

KÄK

4 • 1963

PÄÄKIRJOITUS

JULKAISIJA

Turun Yliopiston
Savo-Karjalainen Osakunta

PÄÄTOIMITTAJA

Raili Väättäinen

TOIMITUSSIIHTEERI

Martti J. Hyvönen

TOIMITTAJAT

Heli Keinonen
Riitta Pakarinen

PIIRROKSET JA KANSI

Raili Väättäinen

TALOUS

Matti Koponen

LEVIKKI

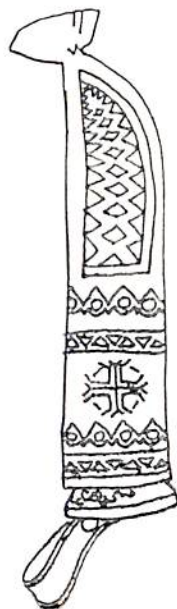
Toivo Salmi jr

ILMOITUSHANKINTA

Reeta Karkola
Voitto Kananen

TOIMITUKSEN OSOITE

Yo-talo C 276
Puh. 26907/Väättäinen

Kulttuuripoliittinen julkaisu

savokarjalaisen osuuskunnan Äänen kannattaja

aikakauslehti KÄK

ilmestyy kunhan joutaa

ja kunhan sais materiaalia mutta eipä taida saada

ja taitaa joutua ilmestymään sitten ilman.

Päätoimittajan mietelmä: helvetti

ALPO HAKULINEN

ONNEKSI OSAKUNTALAINEN ON VASTA PUOLI-IHMISEN TAIMI

Olemme syntyneet moderniin maailmaan: sen symboleja ovat tietokoneet, raivaustraktorit ja liian pienet ja lämpimät asunnot. Ennen oli lehmisavuja ja sisäänlämpiäviä saunoja. Ne ovat vanhan-aikaisia. Savun, mikäli sellaista sallitaan, on tultava ulos pitkästä piipusta. Tämä on kehitystä. Sitä ohjaavat pitkän tähtaimen suunnitelmat, tavoitteena on jatkuva, voimakas taloudellinen kehitys.

Kauan sitten — mahdollisesti meitä karvaisemmat — esi-isät aloittivat jo rakentaa kivistä jalkaa ennenmainitulle taloudelliselle kehitykselle. Tämän piti helpottaa ihmisen osaa, palvella häntä ja auttaa hänen henkeänsä kukoistamaan. Tänäa, joulun -63 aattona, voimme todeta: Kehitys on ollut valtavaa ja sitä on seurannut hyvinvointi. Mutta objektiivisina tarkastelijoina meidän on myönnettävä, että samalla on tapahtunut myös eraanlainen mainio vallankumous. Ennen luomakunnan kruunuksi mainittu ihminen on jäänyt toiseksi. Taloudellisesta

kehityksestä on tullut itsetarkoitus ja tämän päivän ihminen palvoo mammonansa konsanaan hartaammin kuin muinoin on palvottu kultaista vasikkaa. Kuvasta puuttuu vielä elintaso. Se on mammonan rintaperillinen. Se on myöskin luvannut auttaa ihmistä, mutta sen todellinen tehtävä on vangita ihminen ja lopuksi kuristaa hänet — vähittäismaksulla.

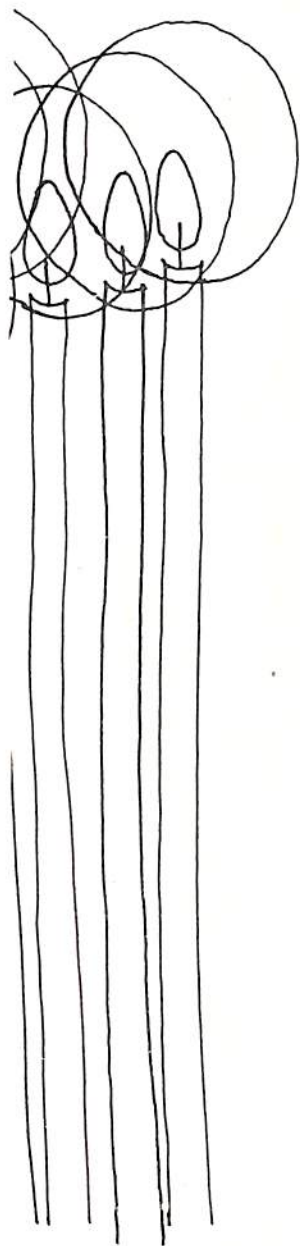
Ihmisellä on myöskin henkinen olemuksensa. Mutta elintason ote on todella kuolettava. Ei ole vaikeaa todeta tuon osan nykyihmisessä kärsivän ja kuihtuvan. Ihminen on kadottamassa yhteyksiä, jotka ovat hänen henkiselle kehitykselleen — ihmisyydelle — välttämättömiä. On syntymässä uusi muunnos ihmisestä, puoli-ihminen. Esimerkiksi, nykyihmisellä on aikaa vain itselleen, hänellä on vain itsensä. Niin, luonnollisesti hänellä on myös joko jakoavain tai laskutikku ja kahdeksan tunnin työpäivä. Antoine de Saint-Exupery'n kirjassa Pikku Prinssi toteaa kettu:

"Ihmisillä ei ole enää aikaa tuntea mitään. He ostavat kaupoista valmiiksi tehtyjä tavaroita. Mutta kun kaupoissa ei myydä ystäviä niin ei ihmisellä enää niitä ole."

Ei osata myöskään tuntea todellista vastuuta lähimmäisistä. Nykyihminen ei edes tunnekaan häntä. Ei ole ollut aikaa tutustumiseen. On niin usein ylitöitä ja iltaisin on televisio-ohjelmaa. Äsken mainitussa kirjassa on myös seuraava ketun puheenvuoro: "Aika, jonka olet tuhlannut ruusullesi, tekee siitä niin tärkeän."

Nykyihmiseltä puuttuu siis aikaa. Häneltä puuttuu aikaa ihmisenä olemiseen. Kehitys on hyvää vauhtia menossa kohti tulevaisuuden symbolia — robottia, joka ei tunne mitään, tekee vain mitä käsketään.

Mutta onneksi osakuntalainen on vasta korkeintaan vain puoli-ihmisen taimi ja kukaties kykenee vielä tajuamaan jo tutuksi tulleen ketun salaisuuden. Se on hyvin yksinkertainen: "Ainoastaan sydämellään näkee hyvin. Tärkeimpiä asioita ei näe silmillä."

KENNEDYN JÄLKEEN

nyt minä julistan teille
joulurauhan, kuuliko kaikki
onko turku valmis:
KELLO KAKSITOISTA LYÖ,
KOHTA KOITTAJOULUIYÖ
KANSA SYÖ
KATKEE VYÖ
MAISTUU PUURO VAAN EI TYÖ
ja lapset kirjoittavat pukille
toivovat numeroituvan jonon joululahjoja
rukoilivat lumet jäät talvet
ja saatuaan
ryntäsivät kirkuen ulos uudet kiväärit paukkuen
repivät auki kaiken, kuulin melun
kuulin kuinka isoäidiltä puhkottiin silmät
istuin saunakamarissa nokisena
kiroten kaiken
jäätäneestä ikkunasta katsoin hullua maailmaa,
jouluteloilleen nostetut naamarit
ja tilanne
sekavana keränä viemäriin; perässään
rotat
näin kaiken,
nurkassa pullojen pinon
hakatut lehdet jaloissani,
seinällä peili
ja peilistä
tunsin itseni
jumalanpojaksi
kai muistatte sen laulun, kun tulen
sanat ulkoa, sävel sydäimestä valuen, kaiken täyt ävänä:
hoosianna, joulunpoika
ja minä tulen;
juhtana syntinen nainen,
jalkani kaulan kahtapuolta, rinnalla roikkuen.
epämukavasti niskan päällä istuen uhraan teille pyhyyteni

E. Strandén

PERSOONA - OLEMINEN - VAPAAUS

Personalismin filosofia ei voi, eikä pyrkään olemaan mikään kiinteä ja ankaran tieteellinen hahmotelma olemisen ongelmasta, koska lähtökohtana on vapaa ja dynaaminen olio, ihminen.

Itse personalismi sanaa ei tieteellisessä mielessä ole käytetty vielä kovinkaan kauan, sen voi löytää ranskalaisen Renouvierin vuonna 1903 ilmestyneestä teoksesta "Le personalisme" ilmeisesti ensi kerran.

Personalismin filosofia on jatkuvaa etsintää, tiellä olemista ja kurkoittamista joltain absoluuttista kohti. Se kokee todellisuuden ihmisessä itsessään, tieteen löytäessä lakinsa olevaisten ulkopuolelta heihin kylläkin liittyvänä. Jos filosofia muuttuu formaaliseksi kaavaksi, liukuu ikäänkuin kysymys ratkaistuna pois sen kentästä, sen vuoksi haluamme hetken viivähtää tässä tieteen ja teologian välialueella (No Man's Land), kuten Russell filosofian määrittelee.

Haluamme kulkea hetken Nicolaus Berdiaeffin (k. 1948) jalanjälkiä ja valottaa hänen persoonallisuuskäsitystensä. Hänen mukaansa vapaus kuuluu n.s. alkutoisiin, se on ihmisen ulkopuolella kuten Jumalakin. Hän näkee ihmisen tragedian

lähinnä vieraantumisena, jossa objektina on ihminen. Tämä vieraantuminen johtaa tilaan, jota hän kutsuu "objektivaatioksi". Tässä harhan tilassa tapahtuvat ilmiöt (phainomon) ovat vain illuusioita, siinä tilassa ei ole myöskään Jumalaa. Koska vapaus on Jumalan ja ihmisen ulkopuolella, eikä Jumalan luoma, ei hän ole myöskään siitä vastuussa, ihminen saa tehdä valintansa itse, eikä Jumala siihen puutu.

Yhteiskunnassa olevilla ihmisillä on useita velvoitteita, jotka rajoittavat hänen vapauttaan. Samalla ne kuitenkin vastapainoksi antavat jäsenilleen turvaa ja pitävät yhteisöjä koossa lakien ja asetusten avulla. Näin ovat syntyneet monet instituutiot, kuten kirkko, oikeuslaitos, koulut j.n.e. Koska ihminen järjestyneessä yhteiskunnassa on yhä enemmän ja enemmän riippuvainen kommunikaatio-suhteista on hän luonnollisesti myöskin suuremman toimintayksikön käyttövoima, myöskin tarvittaessa välikappale ja tarkoitusperä suurempia hahmotelmia luotaessa.

Yhteisö kunnioittaa laitoksiaan pyhinä, niille annetaan arvoattribuutin leima ja jäsenen rikkoessa yhteisön lakeja, joutuu

toja suuressa näytelmässä. Historian ydinongelma on meissä itsessämme ja ihmiskunnan historia on yksilön subjektiivisen hengenilmaisujen dynaaminen jättiläis-taulu vaihtuvine väreineen.

Persoonan olemuksen kartoittaminen, moraalinen arvostus ja persoonaan liittyvän rangaistuksen alaiseksi Näin joutuu vapauskäsite maallisten tuomareiden harjittavaksi Tuntuu kuitenkin joskus vaikealta uskoa, että jokis käyty soa voisi olla pyhä, kirkko olla pyhä, oikeuslaitos pyhä ja koskematon. Voiko ihmille ja instituutioille antaa personalisoitu pyhyiden arvo?

Jumala ja ihminen ovat amutkertaisina sellaisia, joille pyhyiden arvoa voisi antaa, muiden suhteen se on todennäköisesti alaista.

Henkinen luomistyö on tällä Jumalalle, siinä ihminen luovuttaa omia itseyydestään niiden tarkoitusperien hyväksi, jotka hänelle on suotu mahdolliseksi suorittaa, näin tapahtuu valintaa eri vapausasteiden välillä. Historian toistaessa itseään on uskonto kaikkina aikoina ollut ikuista, aikakaudet vain ohimeneviä vir-

(Sivu 18)

KISSA

Kissalla on periaatteita. Sen naama on nimittäin periaatteessa pyöreä. Sitten sillä on nenä. Nenässä on kissalla sieraimet. Sieraimet ovat kaksi reikää, jotka sijaitsevat kuten sanottua kissan nenässä. Sitten sillä on suu, jolla se nauraa. Ja kissalla on hampaat suussa. Se irvistää niillä hampailla. Suun ympärillä sillä on viiksiä. Silmät sillä on pyöreät viirut. Sitäpaitsi siitä pyöreästä naamasta poikkeavat korvat. Ne korvat ovat oikeastaan ihan niinkuin sieraimet. Niitäkin on kaksi. Mutta on niillä eroakin. Ne ovat karvaiset. Nimittäin korvat. Kissa kuuntelee niillä ja voi joskus niillä luimistellakin. Sitten sillä on kulmakarvat, jotka on ihan niinkuin viikset väärässä paikassa. Yleensä kissan koko naama on karvainen. Siis sillä on periaatteita. Ei kuitenkaan karkilla, joilla on periaatteita, ole karvaista naamaa. Paitsi nenä. Se muistuttaa parhaillaan pykinyttä pyyhekumia kappaletta. Sellaista vanhaa. Jossa on kaksi reikää. Ne ovat ne sieraimet, joista oli aikaisemmin puhe. Tällainen on kissan persoona.

KANI

Oli Otto-pojalla
kolme (3) kania
Yksi (1) niistä nuhan sai
siihen tukehtui
Toisen (2.) popsi koira kai
kolmas (3.) pakoon ui
Nyt ei ole Otolla
yhtään (—) kania

APINA

Jos apinalla olisi vain yhdet kädet
miten paljon se voisikaan saada aikaa
AS

JUOVUS-KISSA

joku teki viinalakon
ei enää milloinkaan
kaljaa
jollekin tarjottiin illalla
tuota ihanaa lientä:
ota vähän
maista edes hiukan
joku heräsi aamulla
hilpeään tunteeseen,
koko maailma oli krapulanpunainen,
oli tullut aamuoluen aika.

KISSA

Ongelma ratkes sano akka kun ukolla
pöytä pyyhki.

juoppo

Siirtomaat katoavat. Takapajuisia maita ei ole. On vain kehitysmaita. Niitäkin kannustetaan yltäkylläisyyteen soitoin ja lauluin, sanoin ja teoin. Maksua vastaan saa kuulla rillumareitä ja ristilukkeja. Voi pilata kangasta yrittämällä kyhätä djellabaa

Kun en osannut päättää laulullako vai ompelulla onnellistutan kehitysmaita, päätin heittää paperisatasella (vmk) kruunaa ja klaavaa. Kämppekaveri, riivattua, joka on opiskelevinaan taloustiedettä, sieppasi rahan ilmasta kiinni ja mutisi jotain vipin koron kuoletuksesta. Tästä touhtuneena ajattelin olevani sen verran sivistynyt, että renkutuksia en soitata ja djellaban menevän sellaiselle, jolla jo ennestään on yksi ihokas. Niinpä lähdin oluelle Teiniin.

Alkää tuomitko tekoani, sillä se johtuu lapsuudessa koetusta frustraatiosta. Vähän sen jälkeen kun maamme laajenemisesta oli lyöty arpaa ja menty silmälä

metsään, juhli kansanhuolto riemuvoittoa. Tämä siunauksellinen laitos antoi köyhille, kovaosaisille, tukea vaille jääneille ja muuten vain vaivassa oleville elämäntyä ja maallista hyvää unohtamatta virkailijoitansakaan.

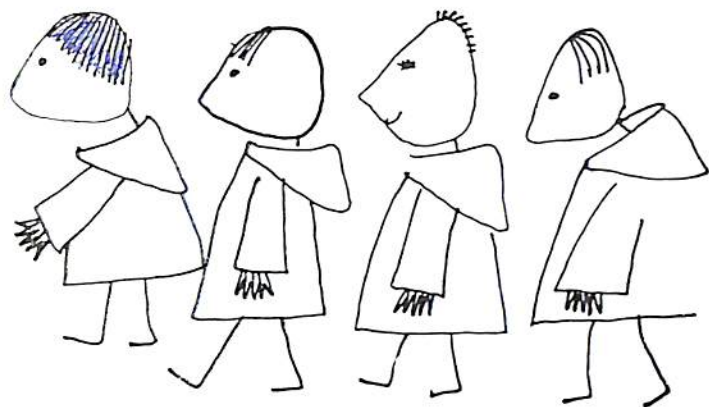
Siihen opinahjoon, jonka ensimmäisellä vuosikurssilla olin, saapui em. laitos jakamaan uutta uskoa tulevaisuuteen ja isänmaahan kullekin osansa mukaan. Tämä poika sai hamekankaan, tuo tyttö armeijan kesäpuseron, näille kenkiä, noille paitaa ja housua, kunkin koetellun kansalaiskunnan ja tarpeen huomionottaen.

Aikanaan huudettiin minunkin nimeni. En kuvitellutkaan saavani minkkiturkkia enkä saanutkaan Ystävällisen hymyn kera työnnettiin käteeni pitkät, vitiväkeat naistensukat.

— hessu

Olipa kerran mies, joka osti silmälasit. Hänen näkökykynsä oli kuitenkin niin hyvä, että silmälasit särkyivät tuhanteen

ja yhteen kappaleeseen, ja siitä yhdestä kappaleesta mies teki kolme laivaa. Ensimmäisestä puuttui perä, toisesta keula ja se kolmas puuttui kokonaan. Tällä kolmannella laivalla hän lähti purjehtimaan kaukaisiin maihin. Hän laski maihin asuttomaa saaren rantaan, meni naimisiin kuninkaan tyttären kanssa ja eli lapsettomana ja siis onnellisena melkein elämänsä loppuun saakka. Viimeisellä tautivuoteellaan hän kutsui vanhimman poikansa luokse ja sanoi: Poikani. Oli kerran mies, joka osti silmälasit. Hänen näkökykynsä oli kuitenkin niin hyvä, että silmälasit särkyivät tuhanteen ja yhteen kappaleeseen, ja siitä yhdestä kappaleesta mies teki kolme laivaa. Ensimmäisestä puuttui perä, toisesta keula ja se kolmas puuttui kokonaan. Tällä kolmannella laivalla hän lähti purjehtimaan kaukaisiin maihin. Hän laski maihin asuttomaa saaren rantaan, meni naimisiin kuninkaan tyttären kanssa ja eli lapsettomana ja siis onnellisena melkein elämänsä loppuun saakka. Viimeisellä tautivuoteellaan hän kutsui vanhimman poikansa luokse ja sanoi: Poikani. Oli kerran mies, joka osti silmälasit. Hänen näkökykynsä oli kuitenkin niin hyvä, että silmälasit särkyivät tuhanteen ja yhteen kappaleeseen, ja siitä yhdestä kappaleesta mies teki kolme laivaa. Ensimmäisestä puuttui perä, toisesta keula

DJELLABA JA SATU

Ohjaaja Aimo Hiltunen työssään. Kuvassa voroja, jotka kaikki eivät mene varkaksiin.

TEATTERIA

8

Stockholms Studentteater esitti Kaup-
pakorkeakoululla Hildesheimerin uusin-
man näytelmän "Nattstycke".

Ohjaaja. Stig Billberg.
Lavastus: Sören Bronäs.
Mies ilman untta: Sten Elfström.
Murtovaras: Bruno Bran.

Olin hieman ennakkoluuloinen tunteissani ne vaikeudet, mitkä kohtaavat Hildesheimerin tulkitsemista, mutta muttamman replikin jälkeen totesin nauttivani perusteellisesti Sten Elfströmin neurootikon olemuksesta. Hän esitti paikoittain suorastaan mestarillista tulkintaa miehestä, jonka degeneroituminen purkautuu sosiaalisena isolaationa, todellisuudessa vieraantumisenä, hallusinaatioina, itsekihoituksena lääkkeiden avulla ja yhä monimutkaisempina kombinaatioina näistä kaikista. Vastapainona neuroottisille kihtoko- ja pelkotiloille esiintyy murtovaras, joka ei pelkää koskaan mitään ja joka tyypiltään on mahdollisimman arkipäiväinen. Kuvan saattaa heilurimaiseksi impressioinistinen puhelin selittämättömän numerosarjoineen.

Duetto Beethovenin yhdeksännestä sinfoniasta tekee tässä yhteydessä samalla näin vaikutuksen samalla korostaa kirjailijan pyrkimystä suorastaan räjähtävään ensivaikutukseen ennen pakostakin hillittyä loppuhimmennystä.

Kokonaisuutena teki tulkinta hyvin voimakkaan vaikutuksen ja uskoisin muidenkin yhtyvän toivomukseen saada tukholmalaiset uudestaan vieraaksemme.

Pitemmän aikaa näennäistä hiljaiseloa viettänyt TYT on astunut vakuuttavasti esille mielenkiintoisella teatteri-illallaan. Alussa oli kiintoisa kokeilu, josta vastasi Marja Helinä Salminen. Katsoisin osoittavan tietynlaista kypsyyttä uskaltautua suurin piirtein kokeilemattomalle aluelle.

Joka tapauksessa tuli todistettua, että lyriikalle on muitakin tulkitsemismuotoja kuin pelkkä lausuminen. Teatterin apukeinot liikunnan rytmikka, tilannesommittelut ja valaistuseffektit sallivat oikeastaan rajoittamattomia mahdollisuuksia niin esityksen kuin repertuaarinkin suhteen. Kiitos sinulle Marja Helinälle.

Toisena osana oli Dario Fon farssi "Kaikki vorot eivät käy varkaissa". Mitä Fonon tulee on hän verrattain uusi tulokas ja täytyy sanoa miellyttävä tulokas. Viittaa Tampereeseen. Ohjaaja Aimo Hiltunen on tajunnut Fon tarkoituksen oikein pannessaan esitykseen ferrarimaista vauhtia. Ymmärrän, että hänen suurin vaikeutensa on ollut se, että näyttelijät ovat pelkkiä amatöörejä tosin intellektejä mutta kuitenkin. Tulos oli olosuhteisiin katsoen hyvä.

L ä t s ä

Muuten olemme saaneet varmalta taholta kuulla, että TYT tulee helmikuussa Jack Gelber'in **Connectionilla**. Esityksen tulee ohjaamaan Hans Foster. Saamme siis viimeinkin nähdä happeningia Turussa. Tulee olemaan ensi-ilta Suomessa.

Tunsinpa lämpimän värinän sisikunnassani osakunnan seniorijuhlissa kun esiin marssi Lumikki ja ym ja seitsemän kääpiötä. Onhan kaikille ollut jo aikojen alusta selvää, että meidän osakunnassamme on ainoastaan kykyjä, mutta enpä muista aikaisemmin nähneeni niitä ky-

kyjä yhdistelmänä. No niin. Se siitä. Kisahan kiitoksella elää ja osakuntalainen Auralla.

Tämä vanha teema Paten "lämmäyttämänä" sai myrskyisen riemukkaan vastaanoton eikä syyttä. Kohokohta oli epäilemättä Kupin herkän poeettinen tulkinta nimiroolista. Ilmeisesti hän on perinpohjin oivaltanut naisen tehtävän yhteiskunnassa. Ainakin kääpiöt, ryhtyessään suorittamaan toista herätystä näyttivät olevan suorastaan paniikkimieliä valtassa, seikka, jonka arvelisin johtuvan terveestä kunnioituksesta naiskupuolen deppoottista asemaa kohtaan.

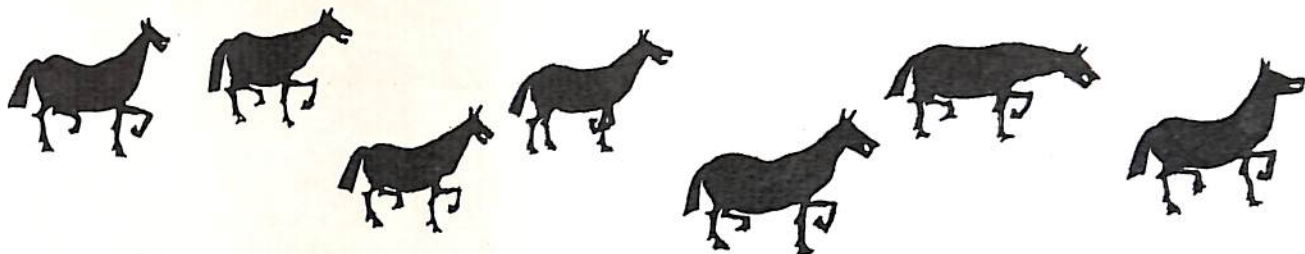
Kuitenkin kaikitenkin se näennäisluonto vaan pance tyhjäkäsiä. Siitä vakuuttavasti todisti nimenkään vääntöinen loppukuoro, jonka lyriikka on koeteltuunuisella heksametrisellä otettu.

Olisi odottanut orgaanista kääpiötyönsä noudattamista etenkin kun esittäjät ovat polkkeuksetta amatöörejä, mutta ennakoavistus sattui harhaan. Se mitä saatiin kuulla ohikin ennalta sen selvätyvä niin tilanne kuin näin lämpövisointia, josta taaskin haluan suurtä kiitos railakkaalle Kupille.

Hyvä. Toivotaan kuitenkin narrastuksen jatkumista. Eräs asia. Missä saa löydän osakuntalainen nauttia tällaisesta hauska? Kaikki esitykset tapahtuvat tilaisuuksissa, joihin osallistumiseen "tavallisella" ei taida olla varaa.

Siis vastaavaa kunnollista ohjelmaa teilletoihin toivoo

(Nauttinut)

KÄK VAI HEVONEN?

Yllämainittu kiistakysymys on saanut rakkaan osakuntamme kuohumaan lähinnä huolestumista herättävällä tavalla. Olemme levottomuudella todenneet, että keskuuteemme on syntynyt kaksi voimakasta puoluetta hevosmiehet ja kukkujat. Hevosmiehet ovat kokoontuneet Assarin monumentaalisen hahmon ympärille ja lausahtelevat voimallisia hevohienhajuisia sloganeja. Kukkujien toimintaa tuntuu taas johtavan muuan tietty taho ilmeisesti salaisesta piilopaikastaan käsin. Vallitsi jonkin aikaa eräänlainen status quo kunnes pommi räjähti keskuudessamme. Askon johdolla astui esiin voimallinen puolue, joka räjäytti pankin ilmoittamalla että molempi partempi.

Pystyäkseen antamaan tarkemman kuvan tilanteesta nykyisellään on lehtemme lähettänyt reportterinsa tapahtumien polttopisteeseen.

EKI: Tämä on vaikea kysymys. Kummallakin on sekä hyvät että huonot puolensa, mutta luulisin että vaihteen vuoksi voisimme tarkastella hevosenkin huonoja puolia. Voihan sen KAEN tarvittaessa vaihtaa markkinoilla hevoseen. Lähetetään sinne vain publikaani. Ja tulisi sihan hevosesta vaihtelua beaanitöihin. Ja tekisihän hevonen varakkaan vaikutuksen kuin urheiluauto kunnan pihalla.

RUUSKIS: Hevonen on kotieläimenä paljon mukavampi kuin KÄKI. Esimerkiksi kaupungilla kävelytettäessä tämä etu tulee selvästi esille.

Hevosen selkään voi välillä hypätä, mutta hyppääpäs KAEN ....

KUPPI: Hevonenpa tietenniin. Minä tahon ajjoo hevosella. Ja toesekseen hevosen aekaansuama haju tuntuu niin kotoselta ....

TOMAS: Hevonen, hevonen se pittää osuuskunnalla tok olla ja kärrit elikkä resla jotta saes ajjoo ....

LIISA: Minä kerään kopukkakassaa parhaillaan mutta siitä huolimata olen käen kannattaja. (Siis kukkuva hevosmies. Toim. huom.)

TUPU: Hevonenpa tok hyvinnii. En ole vielä tähän mennessä nähnyt yhtään hevosta osakunnassa, mutta sensijaan käkiä vaikka kuinka paljon jopa peilistäkin. Ja sen huomaa.

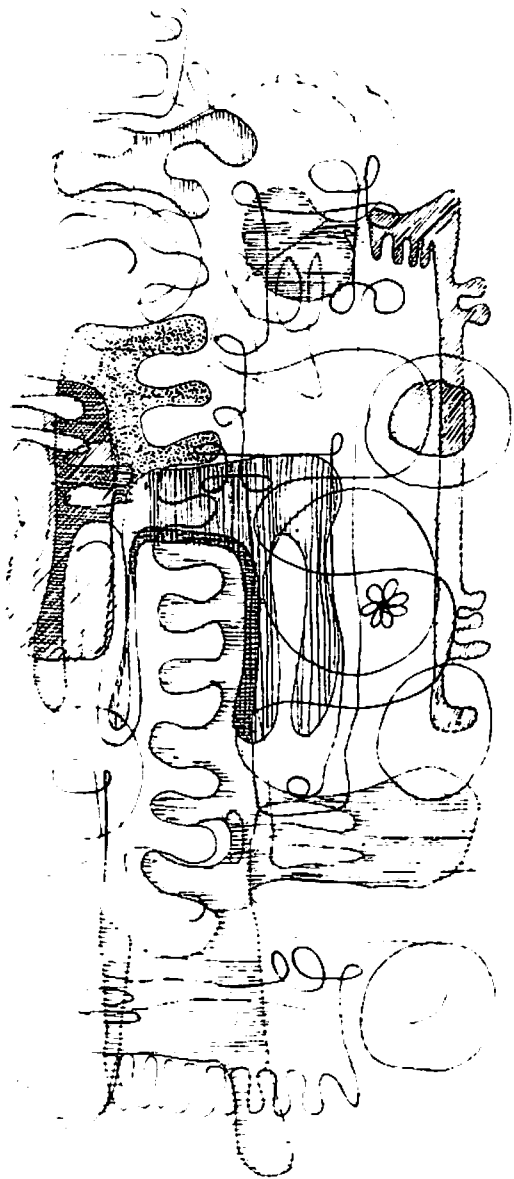
PANTION MATTI: Ai siitä.

ASSARI: Hevonen ilman muuta. Minä ainaskiin tykkeen hevosesta kun hullu polokasta. Piästäs markkinoille hevoskaupan tekkoon, osuuskunta saes väljrahat. näenikkään hevonen oes tienestissä koko ajan, voan mittee se käk tienoo? Minä vuan kysyn.

RAILI, joka on kukkuu-puolueen ilmeinen johtohahmo vastasi, kysyessäni "käki vaiko hevonen?" varsin syvämiettisen näköisenä "rentaali".

Stokholmi Eesti Osakonna Ballist Stokholmis 30. 11. 63.

Kuppi kulki satamaan
kanssa Lasun laulavaisen
(olihan heillä tarkoitus
eikä vain lähimmäisenrakkaus).
Tullessa kai kaarti varttuu
sikäli kuin tuliaiset karttuu.
Surut pois ja kukka rintaan,
puna nousee poskipintaan,
vielä kerran heilautamme kintaan,
sitten tutustumme baarin hintaan.
Jonotimme toista tiimaa,
kuka kestää tätä piinaa?
Ulkona vain laineet lyö
sisällä kun Matti syö,
tuolla sosieteen puolella
täyttää maaruansa huolella
hienolla porsaansuoletta
Proletaari kurkkii ikkunasta,
eipä laannut kuola tippumasta.
Matti sai myös puheluita
keljuttaa jo alkaa muita.
Me vain ostimme kahvia
vaan ei pureskeltu pahvia.
Matin runoratsu ontuu paikallaan
kun ei ole saanut raukka tippaakaan.
Ripalla on oma hytti
vaan ei ole siinä kyltti.
Ensin asui veneen alla,
siellä tuuli tuulemalla,
mutta kaipuu muiden seuraan
veti Ripa-pojan etukeulaan,

ihan salonkiin hän muutti
mutta sikareita viellä puutti.
Alkaa pian naama punottaa
sikäli kuin raapevesi vaikuttaa.
Tytöillä oli kovin kuuma,
tuli tuosta heille tuuma,
Ripalta venähti suu,
kun hänestä tuli vaatepuu.

— — —
Matti häipyi
sydän räytyi
mennä täytyi
Seija löytyi
Me muut kapakassa
seurassa napakassa
Tukhumin teekkarien.
Istuttiin iltaa
perustettiin kilttaa
rakennettiin veljessilttaa
keralla kupposten.
Matti meni nukkumaan
Seijan kuva taskussaan.
Liisa tanssi ripatskaa
muiden laulun tahdissa.

— — —
Heräsimme
keräsimme
virkosimme (paitsi Liisa)
kirmasimme.
Ripa synnytytuskissa
pakertaa juhlapuhetta.

yks' on rivi valmiina
heimoveljistä armaista,
uni on hävinnyt varpaista (myös Liisan).
Pitäisikö kannelle karkaista,
laivan torvi tais parkaista:
(ei se ollutkaan Matin vatsa)
sopis kai jo maihin tarpaista.
Rantaan sousimme
maihiin nousimme
satamassa Tukholman.
Ei ollut Petro mukana,
päästiin siis helposti tullista.
Matti muitten takana.
Meitä oltiin vastassa
neljän immeisen voimalla.
Läpi Tukholman ajettiin taksilla
suhteellisen kovalla vauhdilla,
sitten noustiin portaita,
pian oltiin isäntien majassa.
Henna toi Ruotsinmaalle kesän
laitatti pähänsä linnuille pesän:
Hennan myrtyneet ilmeet paranti
crazy-korttien karanti.
Sitten tultiin lunchille
hapukapsan äärelle.
Henna ja Liisa nauroivat vaan
minkä ehtivät ruoaltaan.
Matti pureskeli siivosti
lautasensa ruoasta tyhjäksi,
Ripa hoiti johtajan roolia,
poltti innolla sikaria.
Nyt mennään itseämme putsamaan,
jotta päästään illalla juhlimaan.
Illalla alkoi kaupunkiralli

kohteena Högloftetin palli,
Skansenis siis juhlat alettiin
ja oikeastaan vähän jatkettiin.
Kuultiin puheita eestin kielellä
ikävä kyllä vähän hilpeällä mielellä.
Ruoka oli hyvää niin
ja kyllä sitä syötiin.
Henna ja Ripa saivat SEO:n nauhan
ja Ripa puheensa pidettyään rintaansa
rauhan.

Sitten jo kaikki jouduttiin alas,
josta mayonnase-jono ylös palas
Kohta Barrabas irti päästettiin,
vähän kaikenlaista tanssittiin
ja vanhat tanssit väliin lomitettiin.
Högloftetis sitten loppui aika,
mutta oli SEO:laisilla velmu taika:
jätkud oli laitettu mukavaan
Korp. Fraternitas Esticaan.
Siellä oikein alkoi ilo,
kyllä siinä putosi muutama kilo
twistiä kun tanssittiin
ja muuten vain hulluteltiin
Nautittiin välipala kellarissa
syvällä maan uumenissa,
sitten taas ylös laulamaan
ja monenmoista karkeloimaan.
Ensin laulettiin suomalaiset laulut,
kiristi siinä moni kaulus,
vaan kun pääsivät eestiläisiin
tulivat laulajalahjat esiin.
Siellä heilui Matti Raitapaita
eikä tiensä ollut kaita
Liisa Keinoemo twistas niin,

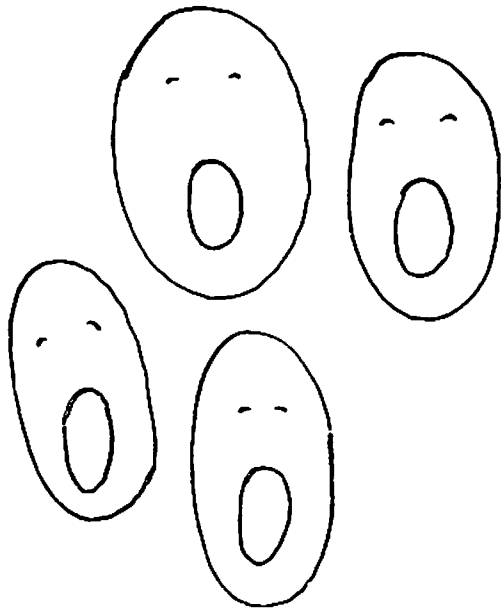
että partnerit sai pyörryksiin.
Henna Mummeli koki elämyksen
unohtumattoman:
huomas, että ollaan tienoilla Tukholman.
Risto-poika, toisen vuoden beaani
silmit ensimmäisenä ummisti,
vaan eihän sitä voi vaatia,
että jo nuorena osais juhlia
Aamulla pere-ema kahvia keitti,
sitten vieraat ulos heitti,
huoneet oli kurjassa kunnossa:
oleksa fiksannu steederska?
Sitten taksit helistettiin,
joilla kojuun nelistettiin,
ystävään juurella asustettiin
eli muutama tunti siellä kuorsattiin.
Suoraan sängystä lounaalle mentiin
Drottningholmin hienoon kanttiin.
Syötiin niin että rahat loppu,
jopa tuli isännille hoppu,
kyllä se veti vakavaksi naamat,
kun esiin piti ottaa shekkiraamat.
Sitten tapaan turistien aitojen
katsoimme linnaa kuninkaan joulujen
(5 min.).
Jopa kiireesti takaisin kaupunkiin,
että kerkisimme Oopperakellariin,
ennen siirtymistä lähtötunnelmiin
saimme drinkin aito luksus-tyyliin.
Satamassa saatiin monet lillit kouraan,
ja sitten voitiin jo kotiin soutaa.
Vilkutettiin pitkään lähtösurussa
ja toivottiin jälleennäkemistä Turussa.
Matka meni melko hyvin.

un on nita syvin.
 Matti kertoi juttuja,
 ne oli aika suttuja.
 Sitten varastoja täydennettiin
 ennen kuin satamassa näyttäydettiin.
 Henna putos polvilleen
 isänmaata syleillen.
 Liisa uskalsi epäillä,
 ettei kuulu Rytmi Poisin ääniä,
 mutta samassa symbaali sivahti,
 kun matkaajat ovesta livahti.
 Vastassa oli koko osuuskunnan kaarti
 mielessä tietysti tuliaisten saanti.
 Lujasti ajettiin osakuntaan
 aamukavia juomaan
 ja tuliaisja jakamaan.

Ei balli mu meelest ei lähe
 kaiken sen koetun hauskan tähe!

Runon laatinut pääasiassa Henna, kir-
 jurina toiminut Pikku-Liisa, enemmän
 tai vähemmän sivustatukijoina toimineet
 Matti ja Ripa.

SIHTEERIN PUHEENVUORO

Osakunnan toimikauden ensimmäinen
 puolisko on ihan viimeisillään jälleen
 kerran. Onhan sitä paljon tapahtunutkin,
 vaikka joitakin asioita on jouduttu siir-
 tämään käytännöllisistä seikoista johtu-
 en toimikauden paremmalle puoliskolle.

Tämänkaltaisia touhuja me savo-karja-
 laiset olemme tänä syksynä sitten viime
 numeron jälkeen puuhailleet:

— Syksyn valtiavierailu tapahtui Hei-
 sinkiin Savolaiseen Osakuntaan 23. 11. Ei
 hassumpaa, vaikka allekirjoittaneen mie-
 lestä paluumatka oli hauskin koko ju-
 tussa.

— Olimme itse isäntinä Karjalaisen
 Osakunnan käydessä Turussa 30. 11. Tun-
 nelma oli hyvä ja kaikilla todella haus-
 kaa. Kokkolan takia eräs vierailija myö-
 hästytti hesalaisten paluumatkaa puoli
 tuntia.

— 3. 12. iloitsi koko osakunta pikku-
 joulussa. Emäntä ja isäntä saivat pikku-
 joululahjaksi edustusesiliinan, kuraattori
 punaiset villasukat käytettäväksi osakun-
 nan kokouksissa ym. ja inspehtori sai
 lahjakortin kunnan nurkalla olevaan nak-

kikioskiin sekä hänen vaimonsa karpäs-
 myrkyä kaiken varalle, koska inspehto-
 ri sai edellisenä vuonna banaanikarpäsen.

— Osakuntaan on ostettu uusia kahvi-
 kuppeja ja kirjoituspaperia sekä entistä
 kuraattoria Petroa on muistettu osakun-
 nan pienoislipulla.

— Uusia civiksii tuli S.K.O:n 13 kpl.
 Onnittelut aktiivisille entisille heaaneille.

— Tapansa mukaan on haluttu istunut
 joka viikko ja osakuntakokouksia on ol-
 lut joka toinen viikko.

— Kevään suunnitelmissa on W.O:n
 vierailu Turkuun, maakuntakiertue ja
 maakuntailtoja vaikkapa joka toinen viik-
 ko aina teeltojen välissä, paljon muuta
 sekä että ja niin edelleen ym.

Ja lopuksi hallitus toivoo on ja ideoita
 osakuntalaisilta toteutettavaksi. Niitä
 pitääkö kynttilälänne vakana olla! Toivotaan
 hallituksen puolesta kaikille mukavia
 lomailmoja ja muuta hauskaa ja iloista
 joulua. Voikaa paksusti, mutta älkää ha-
 letko. Tervemenoa vähäksi aikaa ja ter-
 vetuloa kuukauden kuluttua.

Toivoo **Ruuskahdus.**

siistit juhlat

14

Nyt ne seniorijuhlat sitten vihdoinkin olivat eikä syyttä. Aluksi jännitti kovasti, että mistäs ne piirakat saadaan ja sitten että mistäs ne kansallispuvut emännän-apulaisille, mutta molemmat järjestyivät ja jäi vielä ylikin. Kalakukot olivat tradition mukaan kalakukkotehtailija Hanna Partaselta Kuopiosta (vaikka ne täällä Turun valtio-riksissä jättivätkin sen kalakukko- pois ja tilasivat puhelun tehtailijalle.)

Me olimme laatineet hienon aikataulun, jota oli tarkoitus seurata kuin tyhjää vaan, mutta laulajatar myöhästyi vartin, ja seuraus oli se, että aikataulumme oli heti ensimmäisestä minuutista lähtien mitätön. Pitkän pöydän istumajärjestyksessä meni myös jotain sekaisin, josta seurasi jokaisen juhlanjärjestäjän unelmatilanne eli vapaan sanan tai vaihtoehtoisesti totuuden torven aikana annettiin yksi puheenvuoro kokonaan väärälle ihmiselle, mutta ei kai se sitten loppujen lopuksi mitään, koska hän puhui joka tapauksessa kun kerran lupa annettiin. Kauppien Matti puhui senioreille rohkaisevia sanoja ja sitten tuli Tahvo, joka lausui Viänäsen Kukkorunon ja ei kukaan osaa lausua tätä runoa sillä tavalla kuin Tahvo vain. Kun kukot tuotiin pöytään, avasi Topi sr. ensimmäisen puhuen kirja-kieltä savonmurteella. Medisiinarikvartetti lauloi mukavia lauluja, ja kun tuli vapaa sana, piti Y.V. oikein yyeemäisen puheen alkaen Saariskasta ja kokkelipiimästä. Välillä hän ilmoitti, että nyt loppuu puhe naisille ja sitten hän jatkoi tajuunavirtatekniikan mukaan laadittua puhettaan esittäen lopuksi kutsun talkoo-

töihin Tuorlaan.

Sitten siirryttiinkin jo alakertaan, ja me huomasimme, että pysyimme sittenkin aikataulun raameissa. Alhaalla juotiin kahvia ja sitten mitä vain ja Y.V.:n posukannu tuotiin vielä varmuuden vuoksi alaskin. Rytmi Pois soitti itsensä suoraan läsnäolijoitten sydämiin, varsinkin Y.V.:n, joka kiitti yhtyettä ojentaen heille oikein kukkavaasinkin. Inspis ojensi Petrolle, joka oli tullut kunnioittamaan tilaisuutta läsnäolollaan aina periferiasta asti, osuuskunnan pienoislipun kiittäen samalla häntä monitahoisesta, -puolisesta ja -vuotisesta toiminnasta osakunnan hyväksi. Naistenkerho piti oman edun tavoittelukilpailun, jonka voiton sai haltuunsa Topi sr. yhä vaan jatkuvalla ilmiömäisellä tuurillaan. Tanssi aloitettiin letkajenkallalla, ja välillä nähtiin ehkä hieman modernisoitu versio näytelmästä Lumikki ja seitsemän kääpiötä, jonka oli kirjoittanut monipuolinen lahjakkuus Haitari-Pate. Sitten emäntä piti puheen osuuskunnan kopukkakassan kartuttamiseksi, jonka jälkeen Kuppi möi kaikki tarkoitukseen varatut ns. silmälaput. Tämän perästä alkoi juhliminen vähän epävirallisemmissä merkeissä eli jokainen sai itekukkii tehdä vähä mitä tahto, paitsi tietysti Rytmi Pois, jota jokainen yhdessä ja erikseen tahtoi Kössi suoritti nyt virallisen ensiesiintymisensä yhtyeen solistina, oikein tundeella sanoisin. Kössistä tuli tässä mieleen, että jostain syystä hän ei liiemmalti käyttänytkään kuin yhtä niiden puolentoista kotimaisen sijasta, jotka hän taitaa. Yht'äkkiä halusi Malla välttämättä mennä ikkunasta ulos, koska sa-

noi ei tehneensä sitä koskaan aikaisemmin. Malla hyppäsi ensin, sitten Henna. Kuppi ja minä yhdessä tanssimme keiju-kaisten ja peikkojen tanssin ulkona kartanolla ihan Griegin musiikin mukaan. Tämän jälkeen tahtoi Hessu nostaa meidät sisään ikkunasta onnistuen hän kuitenkin vain osittain, koska oli itse vähällä tulla pää edellä alas yhdessä vaiheessa. Ja sitten vaan juhlittiin ja laulettiin ja tanssittiin vaikka minkälaista ja -näköistä, ja Assar otti useaan kertaan välillä tupluurit, että jaksoi taas entistäkin innokkaammin osallistua yhteisiin rientoihin. Seniores minores esitti oman shownsa kitaran säestyksellä ja sitten vielä Petro erikseen muutaman laulun laajasta repertoirestaan. Nyt olikin jo klo 4:n shown vuoro. Ikka lauloi ja soitti itään-päin vivahtavia kappaleita enkä tietenkään voinut olla tanssimatta ripatskua vähän siinä sivussa. Hessu rupesi yhtäkkiä kävelemään seinää pitkin, jolloin joku yritti heittää häntä olutpullolla, mutta se olikin huti, ja olutta virtasi pitkin seinää ja Henna, joka sai sitä silmäänsä mutta ei onneksi ilmeisesti lasinsiruja, kuten ensin laulimme. Klo 7 saapui rva Siivooja paikalle. Kössi yritti tanssittaa häntä epätoivoisesti, mutta jostain syystä hän ei ollut mitenkään ylenmääräisen innostunut asiaan. Klo 8 oli Rytmi Poisin aina vaan virkeämpi kahvikonsertti, jota Assarkin heräsi kuuntelemaan. Klo 9 n. maissa poistuivat viimeiset juhlavieraat paikalta.

Oikein siistit juhlat.

Pikku-Liisa

Suosittellemme
opiskelijoille

**Herkullisia
Pikalounaitamme**

**HÄMEEN
PORTTI**

Huom. Ei vaatemaksua.

Tervetuloa!

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

YLIOPISTONRINNE

Kuva - **PAIJULA**

Hämeenkatu 3 A
Puh. 32 383

Valokuvaustarpeisto,
kuvavalmistamo ja
passikuvaamo.

Paperikauppa   Kemikalio

VÄINÖ LEHTO

Hämeenkatu 1 - Puh. 25 555

Veikkausasiamies

Hyvää Joulua

oksalla

Osakundaamme senkunvaan virtailee lahjoitelmia. Ilmiantamatta nyt lainkaan jo paljon kuuluvaisuutta osakseen saanutta Väinämöistä lahjoi tässä juuri hiljakoin eräänä päivänä vähän aikaa sitten eräs nimeänsä julkisuuteen haluton melkoisen julkisuuden henkilö mitä ystävällisimpiä osuuskunnalle sangen monitahoiseen käytäntöön tarkoitettua tarve-esinesarjan. Lahjoitelma käsitti seuraavaa:

korkea Maxwell-purkki	2 kpl
pienempi Maxwell-purkki	26 kpl
yksinäinen purkki	1 kpl
Marken verkkopurkki	11 kpl
suora pikkupurkki	5 kpl
iso lituskainen purkki	2 kpl
pullomainen purkki	9 kpl
vihreä pullomainen purkki	3 kpl
pieni matala purkki	6 kpl
suurehko purkki (erilaisia)	8 kpl
keltainen muovikansi	6 kpl
valkoinen muovikansi	6 kpl
pieni Maxwell-kansi	10 kpl
peltikansi (erilaisia)	12 kpl
enemmän tai vähemmän normaali kierrekansi	8 kpl

Ossuskundamme mens sana in corpore sano pyytää täten, julkean sanan paltalla saada kiitellä jalostusmielistä ja antoisaa lahjojaa Ko. tarve-esinesarja on jo suorittanut debyteerausensa kunnioitettua Seniorijuhlia läsnäolollaan toimien mitä edustuksellisimpina kukkavaaseina. On se vaan hauskaa, kun ossuskundaa muistetaan.

Kansan suusta

Nyt on sitten Kössillä ihan oikea esiliina. Ja Liisalla kans. Ja kuraattorilla punaiset villasukat ja Kupilla puoli sianpäättä ($\frac{1}{2}$ Swinhufvud). Pukilla kintut kipeenä ja ääni meni poish ja osakunnalla hienompi pannumyssi.

Ja kaikki lauloivat ihan oikeita joululauluja ja tunnelmaa oli ihan paljon.

Ja Rytmi POIS soitti ja Kössi lauloi ja jotkut yrittivät saada selvää ovatko he

a) äidin porsaita, b) äidin hirviä, c) äidin lemmiä, b) äidin ankoja, vaiko e) äidin aaseja.

Toiset saivat, rouva kuraattori ei.

Ja ajatelkaa, kaikki tämä masu täynnä puuroo

Aprikoos puuro Askko sai mantelin. Mutta sensijaan ne, jotka olisivat halunneet saada mantelin, saivat vain maitoa puuroon.

"Oli kans pukkijoulu".

Vastaus nimimerkille "Oli kans pukkijoulu"

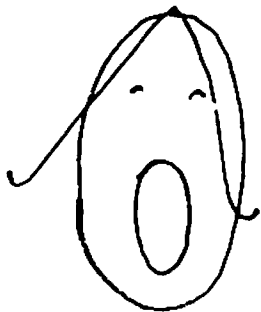
On se sitten kummallista, kun eräät osakuntalaiset tuntuvat jatkuvasti olevan kiinni pelkissä materialistisissa emootiossa arvostamatta pikkujoulujuhllisuuksien sisältämää traditionaalista poljentoa. Ylläolevassa infantilistisessa vuodatuksessaan nimimerkki "Oli kans' pukkijoulu" osoittaa selvääkin selvem-

min, että ko persoona tiedostetusti nihi loi pikkujoulun suuren sanoman ja sen herkän tunnelman, joka meni pilalle vasta sitten kuin muutamia selvästi tiedostamattomassa tilassa olevia muiden osakuntien indiviideja saapui paikalle. Osakunnassamme tuntuu kuitenkin lauluharrastuksella edelleen olevan kannattajajoukkonsa, joiden kansliaan keskittynyttä harrastusta ei moinen seikka pystynyt häiritsemään.

"Veni sanete spiritus"

"Tuokaas taas sankko piriä"

Virallinen tiedoitus:

Maanantaina tänäkuun 2 päivänä klo 20 ja 2 välisenä aikana vietettiin osakunnassamme pikkujoulua. Tilaisuutta kunnioitti läsnäolollaan osakunnan kuraattori avec. Tilaisuus avattiin puuronsyönnillä, jonka jälkeen seurasi vaihtelevaa ohjelmaa. Tilaisuus päättyi karkeloon.

Ravirengas osakuntaan

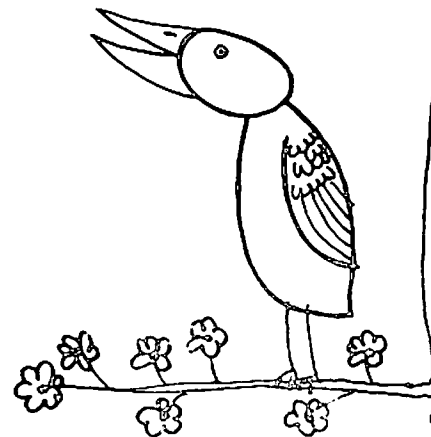
Assarin ja Askon välinen keskustelu lienee omiaan antamaan selvempää kuvaa asian todellisesta tilasta.

Assar: Saakeli, minä oun sentään semmonen hevosmies jotta

Asko: Olen minäkin joskus ratsastanut

Assar: E: sais edes hevosta hyppäämään esteen yli. Mutta minä kun

Asko: (kiivaammin) Ja saakeli, jos ei hevonen hyppää, hyppään minä ite.

Koska osakunnassamme on huomattavan paljon hevosasioista kiinnostuneita Assarin hirtuvalla johdolla, totesin aiheelliseksi kääntyä kaikkien osakuntalaisten puoleen ja esittää, että kokoukset pidettäisiin näissä merkeissä kakkumajan tahdissa.

Siis mitä haluan sanoa on, että paikalliset laulunharrastajat kokoontuisivat osakuntaamme tammikuun kolmantena sunnuntaina klo 13. Yritetäänpä tosiaan saada aikaan kuoro, tai ainakin kvartetti vanhojen ylioppilasperinteiden mukaan.

Siis, jos osaat laulaa, tule mukaan.

ISO-JUSSI

ASSARIN PALSTA

Skotti tuli siihen kenkäkauppaan, josta hän oli 30 vuotta sitten ostanut jalassaan olevat kengät ja sanoi: "Terve, mä tulin taas."

Jääpallopelit tammikuun jälkipuoliskolla. Jos olet edes hivenen jyvällä siitä kuinka jääpalloa pelataan, tuos hokkarisi tänne, kun palaat lomalta.

Hiihtokilpailut helmikuun 12. p:nä Jumbolle tänäkin talvena lohdutuspalkinto. Väärinkäsitysten lieventämiseksi tulkoon mainituksi että palkinto, joka jaetaan jumbotyölle- ja pojalle on kongreettinen.

Tilanne Sampo-kilvassa: TVO 43, SHO 42, SKO 38 ja TPO 26 pistettä.
Piristävää joululomaa.

Toivottaa ASSAR.

(Sivulta 5)

vät ilmiöt ovat rationaalisiin käsittein vaikeasti ilmaistavissa. Persoonana on dynaaminen irrationalinen käsite, jona oleminen on tai pitäisi olla itsensä jatkuvaa ylistämistä ja paremman etsimistä. Se on matkalla olemista ja vaellusta, jokisikin tulemista ja aina myöskin jostain luopumista.

Eksistenttifilosofit haluavat kuvata ihmisen pelkkänä tyhjiönä, ikävystymisenä (ennui) ja olemisen puuttumisena (le manque), heille vapaus on vapautta vain kuolemaan. Voiko todellista vapautta olla sellainen, josta puuttuvat vapausasteet ja jossa eläminen muodostuu eräänlaiseksi pakkotilaksi?

Ilman vapautta, henkistä ja ruumiillista, ei ihminen voi toteuttaa itseään, ilman sisäistä toteuttamista ei ole kasvua ja tulemista, alati itsensä ylittämistä ja paremmaksi persoonaksi tulemista, joudumme vapauden rajoituksesta elämän tragediaan, olemiseen ilman tulemista. Tietoisuus siitä tai ainakin aavistus, että systeemin takana on jotain elementaarista. tuntematonta, jota ikävöimme ja johon haparoimme riittää useimmille takeeksi siitä, että matkan on jatkuttava, nimien määrittely ja kaaviot eivät ole aina oleellisen tärkeitä, pääasia että annamme lähimmäisellemme arvoa ja kunnioitamme häntä ihmisenä ilman attribuuttia.

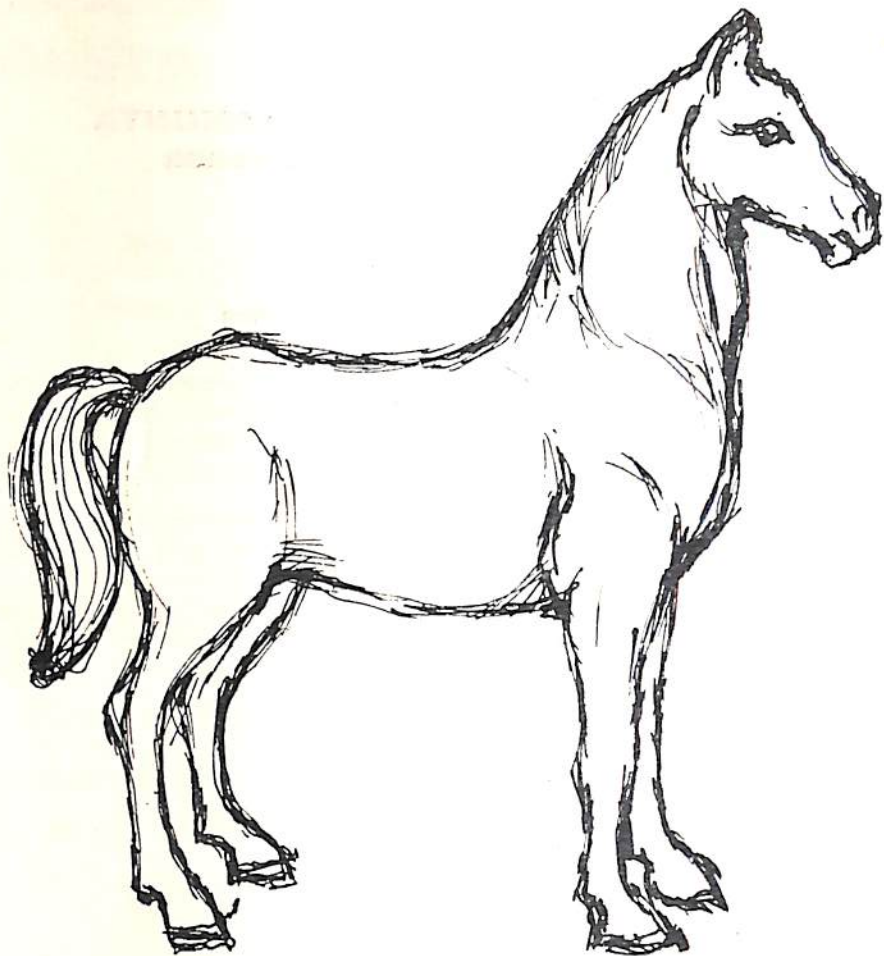

SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA
Rehtoripellontie 4. Puh. 30253

Inspehtori	prof. Paavo Voipio
Kuraattori	lääket. lis. Alpo Hakulinen
Emäntä	Liisa Salmi
Isäntä	Kyösti Kaasinen
Sihteeri	Matti Ruuskanen
Taloudenhoitaja	Lauri Hiltunen
Hallituksen varsinaiset jäsenet	Marja Tuomisaari Erkki Kukkonen Risto Härkönen
Beaanihjaaja	Jouko Lehtonen
Lehdistösihteeri	Marjatta Kuparinen
Arkistonhoitajat	Maija Laakso Eeva-Liisa Laakso
Urheiluohtajat	Irma Kannisto Arvo Ovaskainen
Toiminnanohjaaja	Pentti Vauhkonen

Sarinen Tuula
~~AKINK. 8 B 24~~

Wamur

Turku 1963 - Leimun Kirjapaino